

Hit vagy vallás?

A karakter vallása: kihúzva. Sajnos sok karakterlapon olvasható ez, vagy hasonló, érzésem szerint, jóval többen a kelleténél. Érdeemes elgondolkozni rajta, mit is jelent a hit és a vallás a MAGUS világában, mert bár hasonló témáról egy kétkötetes kiegészítő is megjelent, az egyáltalán nem foglalkozik a játékvilág-beli magyarázattal, a játékon túlról nem is beszélve.

Hogy földünkön, jelen világunkban - vagy hogy egyértelműbb, ám kevésbé magyaros szóval élve IRL - mit is jelent a két szó, illetve hogyan működik a vallás és hit, nem szeretnék foglalkozni. Elég annyi, hogy maga a hit szó azt jelenti, hogy elhiszek-e valamit, tehát, hogy kétségbe vonom egyáltalán a létezését, míg a vallás már egy létező dologhoz való hozzáállásomat fejezi ki, azaz, sajátomnak vallom-e az isten tanait, elveit, értékrendjét, vagy nem. Ez a kulcsszó Yneven is.

Míg földünkön a hit legalább akkora, ha nem nagyobb szerepet kap egy istenhez való hozzáállásban, mint a vallás, hiszen az egész ott kezdődik, hogy elhiszem-e, hogy van és hogy követnem kell - még maguk a mélyen vallásosak is elismerik, hogy a kézzelfogható bizonyítékokat nélkülöző istenbe vetett hit fontos, hiszen nem lenne nagy szó, ha egyértelmű bizonyítékok alapján létezne -, addig Yneven az istenek léte nem hit kérdése, hanem szilárd tény.

Úgymond, a hit - azaz, hogy elhiszem-e, vagy nem - fel sem merülhet egy ynevi halandóban. Miért is tenné? Nem csak a játékok fölötti ismereteink mondatják ezt velünk, azaz, hogy a világleírásokból mi biztosan tudjuk, hogy vannak istenek Ynev fantáziavilágán, de az ynevi viszonyok ugyanezt gondoltatják az ott élő emberekkel, lényekkel is. Egy ynevi halandó nap mint nap szembesülhet kézzelfoghatóan az istenek létezésével, láthatja a csodákat, működnek a papok varázslatai. Ha esetleg úgy tekintjük, hogy nem, mert nem mindenkinek adatik meg ezt látni, a papok sem varázsolnak látványosan mindenki előtt és kedvére, akkor is figyelembe kell vennünk az ynevi környezetet, társadalmat. Egy ynevi ember a vallást elfogadó közösségbe születik bele. Ezt szokja meg, ezt tanulja egész életében. Akárkivel beszél, kész tényként kapja az istenek létezését és szükségességét. Az a három ember, aki mondjuk világlátottnak, tudósnek számít a falujában, a főbíró, meg egy vándor, aki sokfelé megfordult már, mind ugyanazt nyilatkozza számára az istenek létéről. Fel sem merülhet benne, hogy esetleg nem léteznek. Nincs televízió, nincsenek könyvek, amelyek az istenek tényét latolgatják - ha lenne, sem tudná őket a nagy többség elolvasni - már csak az inkvizíció munkája következtében sem.

Tehát Yneven, egy ottani halandó számára nem kérdés, hogy hisz-e az istenek - mert ott nem csak egy van, és a hatalmuk is másképpen alakul, mint itt a miénk.

Kérdés lehet viszont a vallás, azaz, hogy vallja-e az isten, vagy istenek tanait, elfogadja-e értékrendjüket, kötelezőnek érzi-e törvényeiket, követi-e őket. Bizony, a vallás már kérdés lehet, de ez sem olyan mértékben, mint földünkön.

Az ynevi kultúrák nem létezhetnek vallás, pontosabban isteni támogatás nélkül, hiszen azok kézzel foghatóan segítik híveiket, elgyengülésük vagy elvesztésük esetén vagy újakat találnak, vagy elvesznek, gondoljunk csak Crantára, de hogy az új irodalomban is kutassak, az isteneit részben vagy egészben váltó Toronra vagy Godorára. Egy Ynevi közösség szinte mindig vallásos, valamely istent követ, és attól támogatást vár és kap hívein keresztül. Egy ilyen közegben eléggé nehezen üti fel a fejét a gondolat, hogy esetleg ne kövesse az egyén az istent, legfeljebb egy másikért, de ez a cikk témája szempontjából nem lényeges, ugyanis a vallásossága megmarad. De nem lesz vallástalan. Ennek csak földünkön van divatja, irodalma, korábban politikai mozgalmá és támogatottsága, és egyébként toleranciája is. Yneven nem terjeszt ilyen filmet a tv, nem beszél ilyen a gyermeknek az apja, vagy a szomszéd. És vajon egy faluban kit okolnak majd a rossz dolgokért, az istenek haragjáért? Csak nem azt a szerencsétlent, aki kitalálta valahonnan, hogy ő bizony nem áldoz most, vagy nem úgy cselekszik, ahogy a pap tanácsolta? Tehát bár kialakulhat az istenek tagadása, de biztosra veszem, hogy nem elfogadható, nehezen tolerálható és végletesen ritka kell, hogy legyen. Felejsük most el a hős Gorduint, aki azért mondhatja, vallhatja amit, mert sokkal, de sokkal többet tud, mint egy átlagos ynevi ember.

Itt érkeztünk el ahhoz, hogy rendben, létezhet egy kevés vallás nélküli karakter. Aki nem nem hisz, hiszen az istenek léte nem kérdés, viszont nem vallja a tanaikat, nem tekinti őket követendőnek, nem törődik velük, és minden bizonnyal nem kér a segítségükből sem. Vállalva a többiek megvetését is, és egyfajta kitaszítottságot, furcsa és kérdő, értetlen tekinteteket is. Az ilyen azonban nem csak úgy lesz. Hiszen nem ez a gyakori, a természetes Ynev

világában. Bizony jó magyarázatra van szüksége a játékosnak, ha hihetően meg akarja indokolni, hogy a karaktere miért nem vallásos. Hiszen az, hogy egyszerűbb odaírni, illetve így a KM nem kötelezhet egy papon keresztül semmire, olcsó kifogás és megoldás. Kell mögé egy ideológia.

A nehezebb életről nem is beszélve. Ahogy - viccesen fogalmazva - egy társaságban is mindenki jóban van azzal, aki a sört osztja, úgy az ynevi ember is igyekszik jóban lenni saját papjaival, akik isteni hatalmuknál fogva segítik őket. Ugyan, miért vállalná valaki, hogy ne legyen, aki az istenek védelmébe ajánlja gyermekét, ne legyen, aki összeadja választott párjával, ne legyen, aki utat mutat a kétségben, aki beengedi a templomba vész idején, aki meggyógyítja betegségéből, aki tisztességgel eltemeti, hogy azután ne legyen a lelke a démonok martaléka? Ok nélkül senki.

Ha pedig találtunk egy ilyen, és a fentieket átgondolva a karakterünk valóban a vallástalanságot választja, akkor azt ennek megfelelően kell kijátszani is. Akkor lemondunk a csapat vallási és ideológiai összetartó erejének hatásáról, lelkesítő és esetleges pozitív hatásairól. Lemondunk a lakosság java részének szimpátiájáról és támogatásáról. Ne várjuk, hogy a pap majd meggyógyít kér ezüstért, hiszen ő nem szolgáltató, és istene segítségét annak követőinek tartja fenn. (A két ezüst sem munkadíj, hanem egy szívből jövő hozzájárulás az isten házának fenntartásához! Ezt így kellene mesélni és kijátszani, hiszen ez szerepjáték.)

Tehát összefoglalva Ynev világán nem a hit, hanem a vallás a kérdés, amelyre sokkal nagyobb arányú az igen válasz, mint amit a földünkön megszokhattunk. Ennek kellene hát megjeleníteni a karakterlapokon, és az NJK-k között is. És ezért van igazán hatalma egy papnak a saját területén, nem csak a 20-30 Mp-ja miatt.

2011.10.28.

Szerző: Magyar Gergely

Forrás: Szilánkok

Szerkesztette: Magyar Gergely